

கதர்காமம்

ஓம்

க தி ர் க ர ம ம்

ஆக்கியோன் :

கவாயி அணங்காநந்தர்

மொழிபெயர்ப்பு :

கவாயி நடராஜாநந்தர்

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடம்,
இராமகிருஷ்ண வீதி,
கொழும்பு-6.

கொழும்பு
ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடத்தின்
வெளியீடு.

முதற் பதிப்பு — 13-4-1960
இரண்டாம் பதிப்பு — 9-7-1962
மூன்றாம் பதிப்பு — 9-11-1964
நான்காம் பதிப்பு — 11-6-1968
ஐந்தாம் பதிப்பு — 1-10-1970
உரிமைப் பதிவு.

Reprinted from
"The Kalyana Kalpataru"
Gorakhpur, India.
December — 1935.

அஞ்சு முகந்தோன்றில் ஆறுமுகந் தோன்றும்
வெஞ்சமரில் அஞ்சலென வேல்தோன்றும் - நெஞ்சில்
ஒருகால் நினைக்கின் இருகாலுந் தோன்றும்
முருகாவென் ரோதுவார் முன்.

— நக்கீரர்.

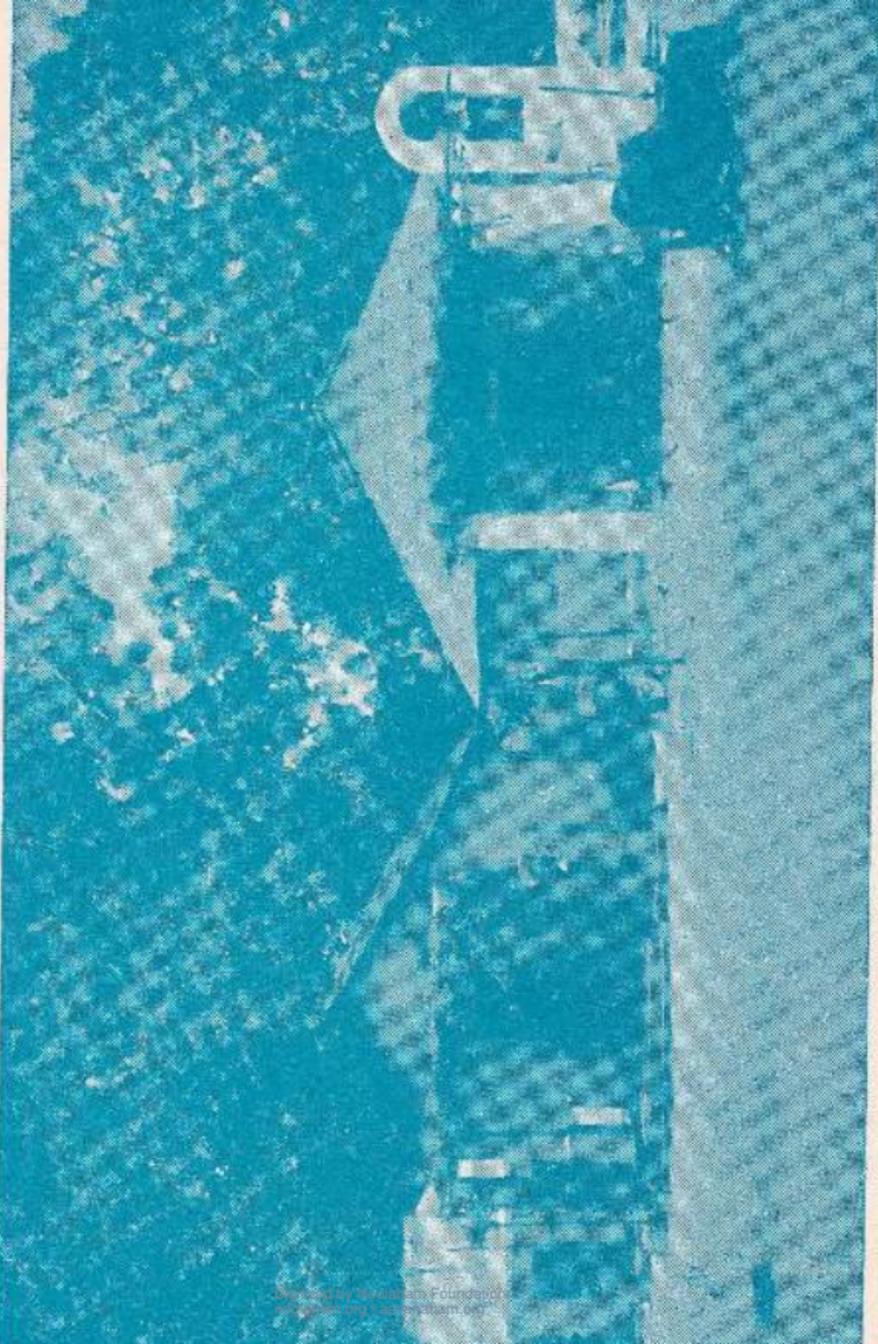

திருப்பள்ளியெழுச்சி

முன்னைநா ளகர்தம் பொய்யினைக் கடிந்துன்
மெய்யினை நிறுத்திய மொய்கழ ளைசே
அன்னியர் பொய்த்நெறி யழித்திடற் கெழுந்துன்
அருளுருக் கொள்ளுதற் கமையுநா ளனித்தால்
தன்னிக ரில்லைதோர் தேவுனைத் தொழுதோம்
தண்ணருள் சுரந்தெமைக் காப்பதுன் பாரமாம்
பொன்மயக் கிரியுடைக் கதரையிற் குமரக்
கடவுளே பன்வி யெழுந்தரு ளாயே.

— சு. நடேசபிள்ளை.

உ
கதிரைவேல் துணை

க தி ர் காமம்

இலங்கையின் மிகப் புனிதமான கப்பிரமணிய ஸ்தலம்

இலங்கையின் எழில் நலம்

நா ன்கு பக்கங்களிலும் இந்து சமுத்திரத் தினாலும், அதன் ஒரு பகுதியாகிய வங்காள விரிகுடா என்னும் நீர்ப்பரப்பினாலும் சூழப்பட்டு, உரஞ்செறிந்த மலைநாடு, சம தரை நிலங்களினூற் செழிப்புற்று, பல நதிகளின் நீர்வளமுடையதாய், பல்வேறு தாவர சங்கமம், இயற்கை எழில் மிகு காட்சிகள், பெருமைப் படத்தக்க ஆரோக் கிய நிலையங்கள் உடையதாய், பல்வகைப் பட்ட சுவாத்தியங்களையும் பெற்றுச் சிறந்து விளங்கும் “ஸ்ரீ லங்கா” அல்லது

“சிங்கள” அல்லது “சிலோன்” எனப்
 படும் தீவானது, உலகின் பல பாகங்களிலு
 மிருந்து அதன் கேந்திரமாய் விளங்குந்
 துறைமுகத்தின் வழியாகச் சென்ற உலகத்
 தலைவர் பலரின் நன்மதிப்பையும் பெற்று
 “இந்து சமுத்திரத்தின் நித்திலத்தீவு”
 எனத் திகழ்கின்றது, அங்கே கலாச்சாரம்,
 சமயம், அரசியல் முதலிய துறைகளிலே
 நல்ல சிந்தனை சக்திகளும், எதிர்ச் சக்தி
 களும் காலத்திற்குக் காலம் தோன்றி
 இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் பரவி
 அதன் நிலைப்பேற்றையே அசைத்துவிடும்
 போலிருக்கும் போதும், தனது வாழ்க்கை
 யின் அடிப்படை கொள்கைகளை விடாப்
 பிடியாக பிடித்திருந்த காரணத்தினாலே
 அது தன்னை எதிர்த்து வந்த நாச சக்தி
 களுக்கு முன் தலைநிமிர்ந்து நிற்க முடிந்
 தது. அநாதி காலந் தொடக்கமாக அதன்
 ஆத்மீக ஊற்றுப் பெருக்கெடுத்துப்
 பேராறு போன்று பரவி மக்களின் வாழ்க்

மாட்சிமை பெற்ற மாணிக்க கங்கை

கையை வளம்படுத்தியுள்ளது. அந்த அழகிய தீவகத்திலே அடர்ந்த காடுகளின் மத்தியில், மாணிக்கக் கங்கை என்னும் புனித நதியின் கரையில் அமையப்பெற்ற கதிர்காம ஆலயமானது “அரோஹரா” சத்தத்தோடு வேகத்துடன் பாய்ந்து செல்லும் ஆத்மீக கங்கோத்ரியாக விளங்குகின்றது.

இலங்கையரும், தென்னிந்தியரும்—பிரதானமாகத் தமிழ் நாட்டவரும்—கதிர்காமக்ஷேத்திரத்தைப் பற்றி நன்கு அறிவர். இந்துக்கள் மட்டுமன்றி மற்றைய எல்லா மதத்தினராலும் போற்றப்படும் இந்த ஸ்தலத்தைப்பற்றி வட இந்தியா அதிகம் அறியாதிருப்பது வருந்தத்தக்க காரியமாகும். இக் கட்டுரை ஆசிரியர் இமய முதல் குமரி வரை இந்தியா விலுள்ள எல்லா திவ்விய ஸ்தலங்களையும் தரிசித்தவர், இந்தியாவின் நான்கு கோடிகளிலு

முள்ள காசி, காஞ்சி பண்டர்பூர், பூரி என்னும் சிறந்த சேஷத்திரங்களுடன் கதிர்காமத்தையும் ஒப்பிடலாகும் என்பது அவரது அபிப்பிராயமாகும். அதுமட்டுமன்றி இதை, இத்தீவிலுள்ள இந்து மக்களின் “கயிலாயம்” என்றுங் கூறுகிறார். இப்பீட ஸ்தானத்தின் அமைப்பு விசித்திரமானது. சாதனைக்கும் ஆத்மீக மறுமலர்ச்சிக்கும் உகந்தது. தென்னிலங்கையில் அடர்ந்த வனங்களின் மத்தியிலுள்ளது. இதன் பக்கத்தில் சதாகாலமும் தெள்ளிய இனிய நீரையுடைய மாணிக்கக் கங்கை என்னும் புனித நதி பாய்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. அம்பாந்தோட்டையிலிருந்து இருபத்தெட்டு மைல் தூரத்திலும், பதுளையிலிருந்து நாற்றொரு மைல் தூரத்திலும் உள்ளது. இதற்கு மிகவும் நெருங்கிய நகரமான திஸ்ஸைமகராம பத்தரை மைல் தொலைவிலுள்ளது. உற்சவகாலங்களில் அடர்ந்த காட்டின் வழியாகக்

கதிர்காம ஆலயத்தை நோக்கிச் செல்லும் யாத்திரிகர் கூட்டம் மகாபாரதத்தில் பஞ்சபாண்டவர்கள் ஹிமாலய வனங்களுக்கூடாகக் கயிலாயத்தை நோக்கிச் செல்லும் “சுவர்காரோஹண” த்தை ஞாபகப்படுத்துகின்றது.

பரம்பரையாக யாத்திரிக ஸ்தலங்களைப் பற்றிப் புராணம் அல்லது சரித்திர சம்பந்தமான கதைகள் இருப்பது போல, கதிர்காமத்தைப்பற்றியும் ஒரு கதையுண்டு. அக்கதை எவ்வளவு உண்மையானது, ஆதாரமுள்ளது என்பது சரித்திர வல்லுநரால் ஆராய்ந்து உறுதியிடப்படவேண்டிய விஷயம். ஆனால் பக்தர்களைப் பொறுத்தமட்டில் கதிர்காமக்ஷேத்திரம் ஒரு தெய்வீக ஸ்தலமென்று பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாகக் கருதப்பட்டு அவர்களுடைய இருதயங்களில் இடம் பெற்றுவிட்டது. இந்துக்களுக்குரிய ஸ்கந்த புராணத்திலும் இக்கதை இடம் பெற்றுவிட்டது.

முன்னொரு காலத்திலே தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்குமிடையில் கொடிய யுத்த மொன்று நடந்தது. அந்த யுத்தத்தில் அசுரர்கள் வெற்றிவாகை சூடினர். அசுரர்களது அரசனான பத்மாசுரன் (தென்னிந்தியாவில் சூரபத்மன் என்றும், இலங்கையில் சூரன் என்றும் அழைக்கப்படுபவன்) தேவலோகங்களைக் கைப்பற்றி, இந்திரன், வருணன், வாயு, அக்கினி முதலிய தேவர்களைச் சிறையிலடைத்துத் தனக்கும் தன் கூட்டத்தாருக்கும் பணியாளராக்கினான். தமக்கு நேர்ந்த அவமானத்தையும் அடிமைத்தனத்தையும் சகிக்கலாற்றாத தேவர்கள் சூரனுடைய ஆட்சிக்கு முற்றுப்புள்ளி வைப்பதற்கு வேண்டிய உபாயங்களை இரவு பகலாக யோசிக்கலாயினர். பத்மாசுரன் ஒரு சாதாரண அரசன் அல்லன். அவன் ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களையும், இலங்கையைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஒரு குடைக்கீழ் ஆட்சிபுரிந்தவன். ஆகையினால்

தங்கள் சொந்த முயற்சியினால் மட்டும் அவனுடைய கையிலிருந்து விடுதலையடைய முடியாதென்பதை உணர்ந்த தேவர்கள் எல்லோரும் முதலில் பிரம்மாவிடமும், பின்னர் விஷ்ணுமூர்த்தியிடமும் சென்று அம்மூர்த்திகளுடைய உதவியையும் புத்தி மதிகளையும் வேண்டினர். ஆனால் துர திர்ஷ்டமாக இவ்விருவரும் தங்களால் அது முடியாத கருமமென்று கூறி அவர்களைச் சிவபெருமானிடஞ் சென்று முறையிடும் படி அனுப்பினர். அப்படியே தேவர்கள் எல்லோரும் யோக நிஷ்டையில்லாத நேரம் பார்த்துச் சிவபிரானை அடைந்து கூப்பிய கரங்களுடன் குறையிரந்து நின்றனர். எல்லாம் வல்ல இறைவனாகிய பரமசிவம் கேவலம் ஒரு அற்ப அசுரனுடன் தாமே நேரில் யுத்தஞ் செய்வது அவசியமன்றெனக் கருதித் தம்மைப் போன்ற பராக்கிரமுள்ள ஒருவரை யுத்தத்திற்கு அனுப்புவதாக வாக்குறுதி

யளித்தார். அவர் வாக்குப் பண்ணிய வீர புருஷனே அவருடைய மகன் கார்த்திகேயன்! இவருடைய பிறப்பைப்பற்றிப் பலவிதமான கதைகள் வழங்குகின்றன. இளம் பிராயத்திலே அபூர்வமான வீரம் இவரிடம் காணப்பட்டபடியால் இவருடைய வீரத்தை மெச்சிய தேவர்கள் பிற காலத்தில் இவரைத் தேவர் சேனாதிபதியாக அங்கீகரித்தனராம். இவரிடமுள்ள பெயர் பெற்ற வேலாயுதம், இவருடைய தாயாராகிய பார்வதி தேவியாரின் அன்பளிப்பாகும். கார்த்திகேயர் சகல ஆயுதங்களுந் தாங்கியவராய்ச் சூரபத்மனோடு போர் புரிவதற்கு தன் தந்தை சிவபெருமானால் தென்னோடு நோக்கி அனுப்பப்பெற்றார். தேவர் சேனாதிபதி, தென்னாட்டிலுள்ள பரிசுத்தம் பொருந்திய ஸ்தலமாகிய திருச்செந்தூர் சென்று, அங்கிருந்துகொண்டு வீரவாகு தேவரைச் சூரபத்மனிடம் தூது அனுப்பி, “தேவர்களை விடுதலை செய், இன்

றேல் போருக்கு வா” என்று தனது இறுதி எச்சரிக்கையினை விடுத்தார். சூரபத்மனோ விட்டுக்கொடுப்பவன் அல்லன். ஆகையால் யுத்தம் தடுக்கமுடியாத ஒன்றாயிற்று. கார்த்திகேயர் படைகளுடன் யுத்தகளஞ் சென்று முதல் போரிலேயே சூரபத்மன்மீது தனது வெற்றி வேலாயுதத்தை ஏவினார். வேலினால் துளைக்கப்பட்டு அல்லலுற்ற சூரபத்மன் கார்த்திகேயரிடம் உயிர்ப் பிச்சை வேண்டி நின்றான். அவன் கேட்ட வரத்தைக் கார்த்திகேயரும் வழங்கினார். சூரபத்மனுடைய விருப்பத்தின்படி அப்பெருமானுக்கு வாகனமாய் விளங்கும் மயிலின் உருவத்தைப் பெறுவாறாயினன்.

புராணங்களிலே கூறப்பட்டுள்ள தேவர்கள் எல்லோரும் மனிதர்களுக்குரிய குறைபாடுகளுடையவராயிருந்தனர். ஆனால், அக்குறைபாடுகளுக்குத் தெய்வீக விளக்கங்க

ளும் சமாதானங்களுமிருந்தன. அவர்களை வென்று வெற்றிவாகை சூடிய பின்னர் கார்த்திகேயர் வேட்டுவக்குலப் பெண்ணரசியின் பின்னே சென்றார். (இலங்கையின் பூர்வீக மக்கள் வேடராவர்.) கதிர்காமம் என்று சொல்லப்படும் இந்த இடத்தில் வைத்துத்தான் கார்த்திகேயர் வள்ளியைக் கண்டு மணம்புரிந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. அன்று தொடக்கம் இன்றுவரை (சுப்ரமணியர்) கார்த்திகேயர் இங்கு வசிக்கிறார் என்பது ஐதீகம். கதிர்காமம் என்ற சொல்லும் கார்த்திகேய கிராம (அதாவது கார்த்திகேயரின் கிராமம்) என்னும் சொல்லின் திரிபு எனவும் கூறுவர்.

கடுந்தவம் புரிந்த கெழுனு

தென்னிந்தியாவிலும் இலங்கையிலுமுள்ள இந்துக்களைப் பொறுத்தமட்டில் கதிர்காமத்தின் சரித்திரம், பழமை என்பனவற்றை சந்தேகிப்பது தெய்வத்

துரோகமான செயலாகும். சரித்திரத்தைப் பொறுத்தமட்டில் பக்தர்களின் மனப்பான்மை எப்படியிருந்தபோதிலும் ஒரு பொழுது புராதன இலங்கையின் பேரரசனாக விளங்கிய துட்டகெழுனு என்பான், தான் இழந்த இராச்சியத்தைத் திரும்பப் பெறுவதற்காகக் கதிர்காமத்தைத் தரிசித்து ஆங்குக் கடுத்தவம் புரிந்தான் என்று அறியக் கூடியதாயிருக்கின்றது.

சேர். பொன்னம்பலம் அருணாசலம் “கதிர்காம தேவதையாகிய முருக (அல்லது ஸ்கந்த) வழிபாடு” என்னும் சிறந்த நூல் ஒன்றை எழுதியுள்ளார். அதில் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பு துட்டகெழுனு என்ற அரசன் கார்த்திகேயரை (சுப்ரமணியரை அல்லது முருகனை) வழிபாடு செய்த விபரத்தைக் கூறியுள்ளார். தனது மூதாதைகளின் இராஜதானியாய் ஒரு காலத்தில் விளங்கிய அநுராதபுரத்தைத்

தமிழனாகிய எல்லாளனிடமிருந்து மீட்பதற்குக் கருணைகூர்ந்துதவிய கதிர்காமத் தேவதைக்கு நன்றி செலுத்தும் வகையில் எல்லாளனைப் போரில் வென்று கொன்ற பின்னர் கிறிஸ்துவுக்கு முன் முதலாம் நூற்றாண்டில் துட்டகெமுனு கதிர்காம தேவாலயத்தைப் புனருத்தாரணஞ்செய்து அதற்குப் போதிய பொருளும் மானியங்களும் வழங்கினான். துட்டகெமுனுவின் பாட்டனும் தேவநாம்பியதீசன் என்னும் பேரரசனின் இளைய சகோதரனுமாகிய மஹாநாகன் தென் மாகாணத்தில் மஹாகம என்னும் இடத்தில் சிறிய இராஜதானி ஒன்றை உண்டாக்கினான். எழுபதாண்டு கட்டுத் தொடர்ந்து அனுராதபுரம் தமிழ் அரசர்களாலே ஆளப்பட்டு வந்தது. அவர்களுள் பெயர்பெற்று விளங்கிய அரசன் (கி. மு 205—161) எல்லாளன் ஆவன், எல்லாளனுடைய ஆதிக்கத்திலிருந்து தமது மூதாதையரின் இராச்சியத்தை மீட்க

வேண்டுமென்ற எண்ணம் துட்டகெழுனு
 வின் மனத்திலுதித்தது. இரவு பகலாக
 அதைப்பற்றிச் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கும்
 பொழுது, “கதிர்காம தேவதையின் உதவி
 யைப் பெற்றாலன்றி, தன்னுடைய தந்தை
 யின் கட்டளையை நிறைவேறச் செய்தல்
 இயலாது,” என்று கனவில் ஆக்னெகிடைக்
 கப்பெற்றான். அந்தக் கட்டளைப்படி
 கதிர்காமத்துக்கு யாத்திரை செய்து, தெய்
 வீக அருளைப் பெறுவதற்காகக் கங்கைக்
 கரையிலிருந்து கடுந்தவம் புரிந்தான்.
 இங்ஙனம் செபம், தியானம் முதலியவற்றில்
 ஈடுபட்டு இருக்கும்பொழுது சடுதியாக
 தபசி ஒருவர் கெழுனுவின் முன்பு தோன்றி
 னார். அவரது தோற்றத்தைக் கண்டு
 துட்டகெழுனு பயத்தினால் மூர்ச்சையடைந்
 தான். மூர்ச்சை தெளிந்ததும், அவன்
 முன்னே யுத்த தேவதையாகிய கார்த்தி
 கேயர் (சுப்ரமணியர் - முருகன்) எழுந்
 தருளியிருப்பதைக் கண்டான். முருகக்

கடவுள் அவனுக்கு வேண்டிய ஆயுதங்களையும் கொடுத்து “ வெற்றி உனக்கே ” என்று வரமும் நல்கினார். எல்லாளனை வென்ற பின்னர் கதிர்காம ஆலயத்தைத் தான் புதிதாய் அமைப்பதென்றும், அதன் நிர்வாகத்திற்கு வேண்டிய பொருளுதவி செய்வதென்றும் பிரதிக்கினை செய்து கொண்டு வடக்கு நோக்கிப் படையெடுத்துச் சென்றான். யுத்தத்தில் எல்லாளனைத் தோற்கடித்து தனது மூதாதையரின் புராதன செங்கோலைக் கைப்பற்றினான் - என்று கதை சொல்கின்றது. அவர் மேலும் கூறுகிறார்: “ கதிர்காம தேவதைக்கும் துட்டகெழுநுவின் வெற்றிக்கும் இடையே யுள்ள சம்பவங்கள் பௌத்த சரித்திர மாகிய மஹாவம்சத்தில் இடம்பெறவில்லை, ஆங்குத் துட்டகெழுநு ஒரு தீவிர பௌத்த சமயவாதி என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் பரம்பரையாக வழக்கில் வரும் இக்கதை “ கௌட உபதா ”

(கௌடனின் பிறப்பு) என்னும் சிங்களக் கவிதையில் காணப்படுகின்றது. இந்நூலின் 41 — 46 பாடல்கள் துட்டகெழுநு கதிர்காம தேவதையின் உதவியை நாடியதையும் அவ்வுதவியின் பயனாய் வெற்றியீட்டிய பின்னர், தான் செய்த பிரதிக்கிணையின்படி கதிர்காம ஆலயத்தைக் கட்டிப் பொருளுதவி செய்த வரலாற்றையும் கூறுகின்றது. இந்த அரசாங்க நன்கொடை தொடர்ந்து கொடுக்கப்பட்டதென்றும், அவனது பிற்சந்ததியார், பொதுமக்கள், சிற்றரசர்கள் முதலியோரின் காணிக்கைகளையுஞ் சேர்த்துப் பெருநிதி திரட்டினார்களென்றும் அறியக்கிடக்கின்றது.''

முருகனைக் கண்ட முத்துலிங்கர்

புராதன காலந் தொடக்கமாக இப்பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்கு ஆயிரக்கணக்கான பக்தர்கள் யாத்திரை செய்துள்ளனர். ஆனால் சுவாமி கல்யாண சிரி என்று கூறப்படும்

முத்துலிங்க சுவாமி அவர்கள் அனுபூதி பெற்றபின்பே இத்திவ்விய ஸ்தலம் பெயர் பெற்று விளங்கத் தொடங்கியது. சைதன்ய தேவர் பிருந்தாவனத்தை எப்படிக்கண்டு பிடித்தாரோ அதே போன்று முத்துலிங்க சுவாமிகளும் கதிர்காமத்தைத் திரும்பக் கண்டு பிடித்தார். உண்மையைக் கூறு மிடத்து அவரே கதிர்காமத்தைக் கண்டு பிடித்தவர் எனக் கூறல் வேண்டும். அவர் தமது ஆழ்ந்த ஆத்மீகத் துறையின் பயனாக சமாதி நிலையை அடையப் பெற்று அதன் மூலம் கதிர்காமக் கோத்திரத்துக்குப் புத்துயிரளித்து அதன் தெய்வீக மணம் எங்கும் கமழும்படி செய்தனர். அவருடைய வாழ்க்கையில் நடந்த நிகழ்ச்சியைப் பொது மக்கள் அறியும்படி இங்கு கூற விரும்புகிறேன்.

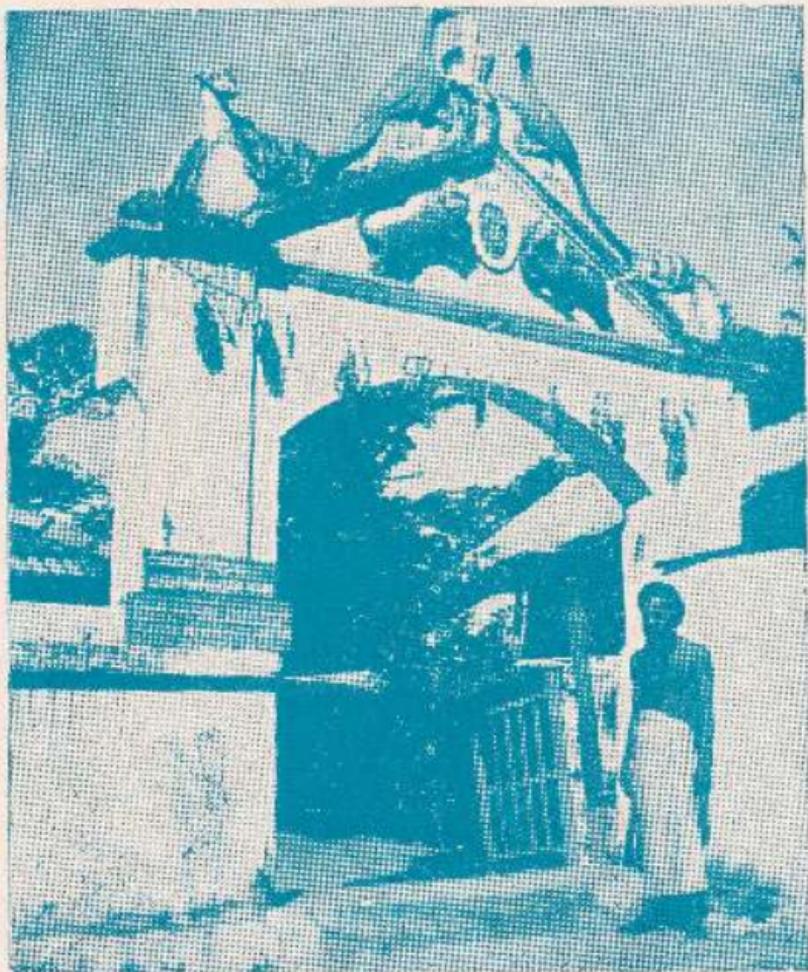
பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் சுவாமி கல்யாணகிரி என்னும் பெயர் பூண்ட ஒரு

ஆதாமாய் அடியவருக்கு அருள் காக்கும்
 அற்புதனை அனைத்து மாசிக்
 கோதாமாய்ப் பொழிகருணைக் குகமயத்தை
 அறுழகனைக் குமர வேளைப்
 பூதாமாங் கத்தாதனில் பூட்டிவைத்த
 புண்ணியனைப் பூதேவாகும்
 சீதானும் முத்துலிங்க சுவாமி திருத்
 தாள் மறைச் சிந்திப்பாமே.

— வண்ணனை நெ. வை. நெல்லையா .

மருத்தம் மருக மருகமயபந மாயாகு
 க்கிய மருகியை மருகியை
 உருகியை மருகியை மருகியை மருகியை
 மருகியை மருகியை மருகியை

மருகியை மருகியை மருகியை மருகியை —

முத்துலிங்க சுவாமி கோயில்

வட இந்திய சாது இருந்தார். கார்த்தி
 கேயக் கடவுள் இலங்கையிலே நெடுங்
 காலந் தொடர்ந்திருந்த காரணத்தினால்
 ஏற்பட்ட பிரிவாற்றாமையால் சகிக்க ஒண்
 னாத துக்கமுடையவராய், கார்த்தி
 கேயரை எவ்விதத்திலும் இந்தியாவுக்குத்
 திரும்பக் கொண்டுபோய்க் சேர்ப்பதற்குத்
 தீர்மானித்தார். இந்த நோக்கத்துடன்
 சுவாமிகள் கதிர்காமத்துக்கு வந்தார்.
 ஆனால் எவ்விதமுயற்சிகள் செய்தபோதிலும்
 கார்த்திகேயரின் தரிசனமோ, அனுக்கிர
 கமோ அவருக்குக் கிடைக்கவில்லை. பன்
 னிரண்டாண்டுகள் அவ்விடத்திலே தங்கி
 அருந்தவஞ் செய்தார். அவர் யோகநிஷ்
 டையிலிருந்த காலத்தில் ஒரு வேடச் சிறு
 வனும், சிறுமியும் அவருக்கு வேண்டிய
 பணிகளை மிக அன்போடு செய்து வந்த
 னர். பன்னிரண்டாண்டுகள் கழிந்தும்
 தனக்குத் திருவருட்காட்சி கிடைக்கவில்லை
 யேயெனச் சோர்வுற்றவராய் ஒரு நாள்

அயர்ந்து நித்திரைபோய் விட்டார். அந்த நேரத்தில் அந்த வேடப் பையன் வந்து அவரைத் தட்டி எழுப்பினான். தனது நித்திரை குழப்பப்பட்ட கோபத்தினால் பையனை நோக்கி, "பல்லாண்டு களாக நித்திரையில்லாதிருந்து, இன்று முதல்முறையாகத் தூங்கும் பொழுது என் தூக்கத்தைக் கலைக்க வந்த உனது துணிவுதான் என்னே," என்று அனலெனக் கனன்று கூறினார். பையனும் ஏதோ சமாதானத்தை முணுமுணுத்துக் கூறிவிட்டு அவ்விடத்தை விட்டு ஓட்டம் பிடித்தான். சுவாமிகளும் அவனைப் பின் தொடர்ந்து ஓடினார் ஆற்றில் ஒரு சிறு தீவையடைந்ததும் பையன் மறைந்தான். அவனுக்குப் பதிலாசச் சுப்ரமணியக் கடவுளின் காட்சி அவருக்குக் கிடைத்தது. அதனால் அவருடைய நெடுங்கால எண்ணம் பூர்த்தியாயிற்று. உடனே அவருடைய உள்ளத்தில் உண்மை ஒளி உண்டாயிற்று. தனக்குத் தொண்டாற்றிய

வேடப் பிள்ளைகள், கார்த்திகேயப் பெருமானும் வள்ளிநாயகியுந்தான் என்ற உண்மை பளிச்சென மனதில் உதயமானதும், ஆனந்த சாகரத்தில் ஆழ்ந்தார். பக்தி பரவசம் மேலிட்டு ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிய ஸ்கந்தப் பெருமானின் திருவடிகளில் வீழ்ந்து நமஸ்கரித்துத் தான் செய்த குற்றங்களை மன்னிக்கும்படியும் இந்தியாவுக்குத் திரும்பும் படியும் வேண்டினார். இழுபறி ஆரம்ப மாயிற்று! தன்னையும் கதிர்காமத்தையும் விட்டு நீங்கலாகாது என்று வள்ளிநாயகி கார்த்திகேயரை இழுப்பது ஒருபுறம்; பாரத நாட்டுக்குப் போவோம் வாருங்கள் என்று சுவாமி கல்யாணகிரி இழுப்பது மற்றொரு புறம்! இந்த இழுபறியில் வள்ளிநாயகியே வென்றாள்! கடைசியாக சுவாமி கல்யாண கிரியும், கார்த்திகேயரும் கதிர்காமத்திலேயே இருக்கச் சம்மதித்தனர். வணக்கத்திற்குரிய அடிகள் இவ்விடத்தில் அருந்தவஞ் செய்து பெற்ற அனுபூதிச் செல்வத்தை,

தாம் மகா சமாதியாவதற்கு முன் ஒரு தங்கத் தகட்டில் இயந்திரமாகப் பொறித்து, அக்காலத்து இலங்கை அரசனால் நிறுவப்பட்ட அல்லது புதுப்பிக்கப்பட்ட தேவாலயத்தின் ஆதி மூலத்தில் பிரதிஷ்டை செய்தாரெனக் கூறப்படுகிறது. பரம்பரையாக வந்த ஐதீகப்படி, அவர் இறந்து புதைக்கப்பட்டிருந்த சமாதியிலிருந்து ஒரு முத்து நிற லீங்கம் உற்பத்தி யானதென்றும், அதன் காரணமாகவே அவர் முத்துலீங்கசுவாமிகள் என்று அழைக்கப்பட்டார் என்றும் அறிகின்றோம். அவருக்கும், முருகன் ஆலயத்துக்கு அண்மையில் கோயில் அமைத்து வழிபாடு, ஆராதனை முதலியன நடைபெற்று வரலாயின.

அடிகளார் பழங்காலத்துப் புதைபொருள் போல் காலத்தினால் மறைந்து கிடந்த கார்த்திகேயர் ஆலயம் இருந்த இடத்தைக் கண்டு பிடித்து, புனருத்தாரணஞ் செய்து அதன் புராதன மகிமையை

நிலை நாட்டினார். அது மட்டுமன்றி, அவருடைய தவ வலிமையினால் அந்த ஸ்தலத்துக்கும் புனிதத்தன்மை அளித்து, கவர்ச்சி மிகுந்த பிரம்மாண்டமான ஆத்மீக இயந்திர சாலையாக்கினார்.

சுவாமி கல்யாணகிரி பதினாராம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதிக்கும் பதினேழாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதிக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் வாழ்ந்தார் என நிச்சயமாகச் கூறலாம். ஏனெனில் இவருக்குக் கதிர்காம தேவாலயத் திருப்பணிக்குப் பொருளுதவி செய்த இலங்கையர்கோன், பதினேழாம் நூற்றாண்டில், ஐம்பது ஆண்டுகள் செங்கோல் செலுத்தினுள்ளென்று சரித்திரங் கூறுகிறது. அத்துடன் டாக்டர் டேவி என்னும் ஆங்கிலப் பெரியார் தமது தினசரிக்குறிப்பில், அக்காலத்து மேன்மை தங்கிய தேசாதிபதி பிறொளன்றிக், கதிர்காமத்தைத் தரிசித்தபோது, முத்துலிங்க சுவாமியின் சீடர் ஸ்ரீ ஜயசிங்கிரி அவரை வரவேற்றுபசரித்

தாரென்றும், அந்த இடத்தில் வணக்கத்துக் குரியவர் கதிர்காம ஆலயத்து தலைமைப் பூசாரியாய் விளங்கிய கல்யாண நாதர் (கல்யாணகிரி) தான் என்றும் கூறியிருப்பது, கதிர்காமத்திலே பிரபலமான ஆத்ம ஞானி ஒருவர் வாழ்ந்தார் என்பதை ஊர்ஜிதம் செய்கின்றது.

ஸ்ரீ கேசவபுரி அல்லது பால்குடிபாவா என்னும் மற்றொரு பெரியார் கதிர்காமத்தில் வாழ்ந்து வந்தார். சோறுண்ணாது அவர் பாலைமட்டும் குடித்து சீவனஞ் செய்த காரணத்தினால் பால் குடி பாவா என்ற காரணப்பெயர் இவருக்கு வந்தது போலும்! இவர் வட இந்தியாவில் சிறந்த பிராமண குலத்தைச் சேர்ந்தவர். தமது இளம் பிராயத்தில் அலகாபாத் நகரத்தில் துறவறம் பூண்டவர். தியாக வேகத்தினால் உந்தப்பட்டு, இந்தியாவின் பல பாகங்களிலும் பாத யாத்திரை செய்து, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்தில் இலங்

கையை அடைந்தார். கதிர்காம வனம், துறவு வாழ்க்கைக்குச் சிறந்த இடமெனக் கருதி ஆங்கு யோக நிஷ்டையில் அமர்ந்தார். எவ்வளவு காலம் தவம் புரிந்தார் என்பது ஒருவருக்குந் தெரியாது. ஆனால் ஸ்ரீ சுருஜ் புரி என்னும் வட இந்திய சாது ஒருவர் இராமேச்வரம் சென்றிருந்த பொழுது, பௌத்தருக்கும் இந்துக்களுக்கும் பொது வழிபாட்டுக்குரியதான சிவனொளிபாத மலையைத் தரிசிக்கும்படி, தெய்வீக ஆக்ஞை ஒன்று அவருக்குக் கிடைத்ததாம். அதன்படி, அவர் ஆங்கு சென்ற பொழுது கதிர்காமத்துக்குச் சென்று அங்கு சாதனை புரியும் ஸ்ரீ கேசவபுரிக்குத் தொண்டு செய்யும்படி அருட்கட்டளை கிடைத்தது.

தெய்வீக ஆக்ஞைப்படி கேசவபுரியின் இருப்பிடத்தைத் தேடிவந்து அவருக்குத் தம்மாலியன்ற பணிபுரிந்து வந்தார். ஸ்ரீ கேசவபுரி கடின பதார்த்தங்கள் உண்பதை நிறுத்தி விட்டுப் பால் உணவை மட்டுமே

உட்கொண்டு வந்தார். அக்காலம் தொடக்கம் இவர் பால் குடி பாவா என்று அழைக்கப்பட்டார். பழுத்த வயதிலே 1898 ம் ஆண்டு, ஆடி மாதம், கொழும்பு மாநகரில் அவர் பரகதி அடைந்தார். ஆனால், அவருடைய பூதவுடல் கதிர்காமத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப் பெற்று ஆங்குக் கல்லறையில் சமாதி வைக்கப்பட்டது. அவருடைய சமாதி மீது ஓர் ஆலயமும் நிறுவப்பட்டுள்ளது.

அரசன் அர்ப்பணித்த அணங்கு

ஸ்ரீ பால்குடி பாவாவுக்குமுன், பரிசுத்தம் நிறைந்த பெண் மணி ஒருவர், கதிர்காமத்தில் வாழ்ந்த வரலாறுமுண்டு. வட இந்திய நாட்டு அரசன் ஒருவன் புத்திரப் பேரில்லாமல் இருந்தான். அவன் கதிர்காம தேவதையின் முன்பாக வணங்கித் தனக்குப் புத்திரப் பேறு உண்டாயின், மூத்த பிள்ளையைக் கதிர்காம தேவதையுக்குப் பணியாளாக அர்ப்பணித்து செய்வேன்

என்று, வாக்குப் பண்ணினான். அன்னுக்குப் பால சுந்தரி என்னும் பெண் பிறந்தாள். ஆனால் அரசனோ தான் கூறிய வாக்குத் தத்ததை மறந்தே போயினான். தேவதை அவனைக் கோபித்து, நேர்த்திக் கடனை நிறைவேற்றா விடின் அவனைக் கடுந்தண்டனைக்குள்ளாக்குவதாகப் பயமுறுத்தல் செய்யவும், அவன் அப்பெண்ணைக் கதிர்காமத்துக்குப் பரிவாரங்களுடன் அனுப்பிவைத்தான். அவள் இவ்வுலக வாழ்வை வெறுத்துத் துறவு பூண்டு ஆத்மீகத் துறையில் முயன்று கொண்டிருந்தாள். அவள் பேரழகியாகத் திகழ்ந்தது மட்டுமின்றி மகா தபசியாகவும் விளங்கினாள். அவளுடைய புகழ் கண்டிராஜனுடைய காதுகளுக்கு எட்டியது. அவன் அவளை மணக்க விரும்பினான். ஆனால் அவள் அதை வெறுத்து நிராகரித்தாள். இதைக் கேட்டுக் கோபாவேசங் கொண்ட அரசன், அவளைப் பிடித்துத் தன் அரண்மனைக்குக் கொண்டு வரும்படி பட்டாளத்தை அனுப்

பிணன். ஆனால் அவள் கதிர்காமதேவ
தையை வழிபட்டு, அத்தெய்வத் திருவருளி
னால் அரசனின் சூழ்ச்சியிலிருந்து தப்பிக்
கொண்டாள். இக்காலத்திலேதான் பிரீத்
தானியர், கண்டிராச்சியத்தைக் கைப்பற்றி
கண்டி அரசனை தேசப் பிரஷ்டஞ் செய்து,
தென்னிந்தியாவிலுள்ள வேலூர் சிறைச்
சாலைக்கு 1814ம் ஆண்டு அனுப்பினர்.
அம்மையார் பல ஆண்டு வாழ்ந்து அவர்
மகா சமாதியாகுந் தருவாயில் ஸ்ரீமங்களபுரி
சுவாமிகளைத் தனது குரு பீடத்தில் அமர்த்
தினார். மங்களபுரி சுவாமியினிடத்தை
1873ம் ஆண்டில் ஸ்ரீபால்குடிபாவா ஏற்றார்.

கதிர்காம ஆலயத்தில் விக்கிரக ஆரா
தனை கிடையாது. சுப்ரமணியக் கடவுள்
“சர்வ வியாபகர் என்றும், அவரிடத்திலி
ருந்து சர்வ சராசரங்களும் தோன்றிப் பாது
காக்கப்பட்டு மறைகின்றன வென்றும்,
மக்கள் மீது அவர் கொண்ட பேரிரக்கங்
காரணமாக யெளனம் நிறைந்த அறிவுத்

தெய்வமாகவும் (சுப்ரமணியர்), அரக்கர் களின் கொடுமைகளை அழிக்கும் யுத்த தேவதையாகவும் (கார்த்திகேயர்), அழகுத் தெய்வமாம் முருகனாகவும், திருமேனியெடுத்து எங்கும் எப்போதும் அடியார்க்குத் தொண்டாற்றி வருபவர்'' என்றும், அங்கு வழிபாடு நடைபெறுகின்றது. கோவிலின் மூலஸ்தானத்தில் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகப் பல திரைச் சீலைகள் உள்ளன. திரைகளுக்கப்பால், பூசாரிகளான கப்புருளை மாரைத் தவிர வேறையாரும் உட்செல்ல இயலாது. உள்ளே ஒரு பேழையில் மந்திரம் எழுதப்பட்ட யந்திரம் வைக்கப் பட்டிருக்கின்ற தென்று சிலர் கூறுகின்றனர். இவ்விடத்தில் நடப்பவை எல்லாம் மர்மம் சூழ்ந்தனவாக இருக்கின்றன. தேவாலய வளவில் நுழைந்தவுடன் பக்தர்கள் ஒரு தெய்வீக சக்தியினால் ஆட்கொள்ளப்பட்டுப் பரவச நிலையை யடைகின்றனர். தேவாலயத்துள் உறையும் அருட்சக்தி அத்தகைய சர்வ வல்லமை வாய்ந்

தது. இங்கு நாம் நமது தத்துவ சாஸ்திர அறிவு நாஸ்திகக் கொள்கைகள் ஆகியன எல்லாம் அந்தத் தெய்வீக சக்தியான சம்மட்டியடிகளால் சுக்கு நூருகத் தகர்க்கப்பட்டு அதன் முன்னிலையில் முற்றும் மாறான ஒரு புதிய சீவனாக்கப் படுகின்றோம். அதுமட்டுமா? கண்மூடி விழிப்பதற்கு முன் சில பக்தர்கள் தம் வசமிழந்து பரவச நிலையடைந்து நெருப்பில் நடக்கின்றனர். நாக்கிலும், வாயிலும், வேலாயுதங்களைச் செலுத்திக் கொண்டு உடம்புணர்ச்சி எள்ளளவேனும் இன்றிக் கோயிலைச் சுற்றி ஆனந்தக் கூத்தாடுகின்றனர். கப்புறானைமார் (பூசாரிகள்) வேலாயுதங்களை மெதுவாகக் கழற்றி விட்டுப் பக்தர்களுக்கு விபூதித் பிரசாதம் வழங்குகின்றனர். அத் திருநீற்றைப் புண்பட்ட இடங்களில் பூசியதும், அவர்களுடைய உடல் வருத்தங்களெல்லாம் சூரியனைக் கண்ட இருள்போல் மறைத்து விடுகின்றன.

“பக்தன் இருதய பூர்வமாக என்னை
 எதை வேண்டிப் பிராத்திக்கின்றானோ,
 அவனுடைய வேண்டுகோளை நான் நிறை
 வேற்றுகின்றேன்,” என்று பகவான் சந்தே
 கத்திற் கிடமின்றிப் பகவத் கீதையில் கூறி
 யுள்ளார். ஆண்டவனின் இந்த வாக்கி
 யத்தின் உண்மையை அறிய விரும்பும் சந்
 தேக நபர்களை, ஆடி மாதம் உற்சவகாலத்
 தில் கதிர்காம தேவாலயத்தைத் தரிசிக்
 கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறோம். தத்துவ
 ஞானிகளும், விஞ்ஞானிகளும், தங்கள்
 கொள்கைகளினால் விளக்க முடியாத அதி
 சயச் செயல்கள் பல இங்கு நடைபெறுகின்
 றன. இவற்றை அற்புதங்களென்று அவர்
 கள் கூறுகின்றனர். ஆனால் அற்புதங்களெனக்
 கூறப்படுவன யாவும் வாழ்க்கையில் செயல்
 பட்டு அதன் பயனாக மக்களின் வாழ்வில்
 ஒரு புதிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்துமா
 யின், அற்புதங்கள் அற்புதமற்றுப் போகின்
 றன. எதிர்பாராத வேளைகளில் பகவான்
 பல்வேறு வடிவங்களில் உண்மை அடி

யாருக்குக் காட்சியளித்து அவர்களைப்
 பீடித்திருக்கும் இன்னல்களைப் போக்கும்
 உபாயங்களைக் கூறியிருக்கின்றார், என்பது
 யாவரும் அறிந்த உண்மையாகும். ஆனால்
 அவ்வுண்மைப் பேற்றைக் கொடுத்தவர்
 யாரென அறிவதற்கு முன் அவர் மாய
 மாய் மறைந்து விடுகின்றார். அவரைப்
 பின்பு காண்பதில்லை. கதிர்காம சரித்திரத்
 திலே இத்தகைய பல அற்புத நிகழ்ச்சி
 கள் இடம் பெறுகின்றன. காலம் போகப்
 போக அவை அதிகரித்து வருகின்றன.
 இக்கட்டுரை ஆசிரியர் இப்படிப்பட்ட எத்
 தனையோ நிகழ்ச்சிகளைக் கேள்விப்பட்டுள்ள
 னார். ஆனால் இடவசதி கருதி அவற்றை
 எல்லாம் கூறுது விடுத்து, அரசாங்க அதி
 காரி ஒருவரின் வாழ்க்கையிலே நடந்த
 ஒரு சம்பவத்தை மட்டும் கூறுகின்றோம்.

திறமைவாய்ந்த நிர்வாகியாய் ஒருவர்
 இருந்தும் அவருக்குக் கீழ்ப்படியிலுள்ள உத்
 தியோகஸ்தர்கள் அவருக்கு மேலதிகாரியா

கப் பல முறைகளில் உயர்வு பெற்றனர். இதனால் அவருக்கேற்பட்ட மன வருத்தத்திற்கு எல்லையில்லை போதாக்குறைக்கு அவருடைய உடம்பும் நோய்வாய்ப்பட்டது. எத்தனையோ பெயர் பெற்ற வைத்தியர்களிடம் சிகிச்சை பெற்றார். ஆனால் வருத்தமோ தீர்ந்தபாடில்லை. கடைசியாகத் “தீராத நோய் இது” என்று வைத்தியர்களும் கைவிட்டனர். இப்படி உடல் நோய், மனநோய், என்னும் இரு வித நோய்வாய்ப்பட்டு அல்லலுற்ற இந்த அதிகாரி கதிர்காமஞ் சென்று முருகனிடம் முறையீடு செய்து அவருடைய வரப்பிரசாதத்தை பெறுவதென்று பிரதிக்கினை செய்தார். அவர் அப்பொழுது பதுளைக் கச்சேரியில் கடமையாற்றி வந்தார். தமது பிரதிக்கினையின்படி, ஒரு ஆடி மாத உற்சவ காலத்தில் கதிர்காம யாத்திரை செய்தார். ஆங்கு, ஸ்ரீ பால்குடிபாவா அவரை அன்புடன் வரவேற்று உபசரித்தார். உற்சவக் கடைசி நாள் சுவாமி தீர்த்தம் ஆடி

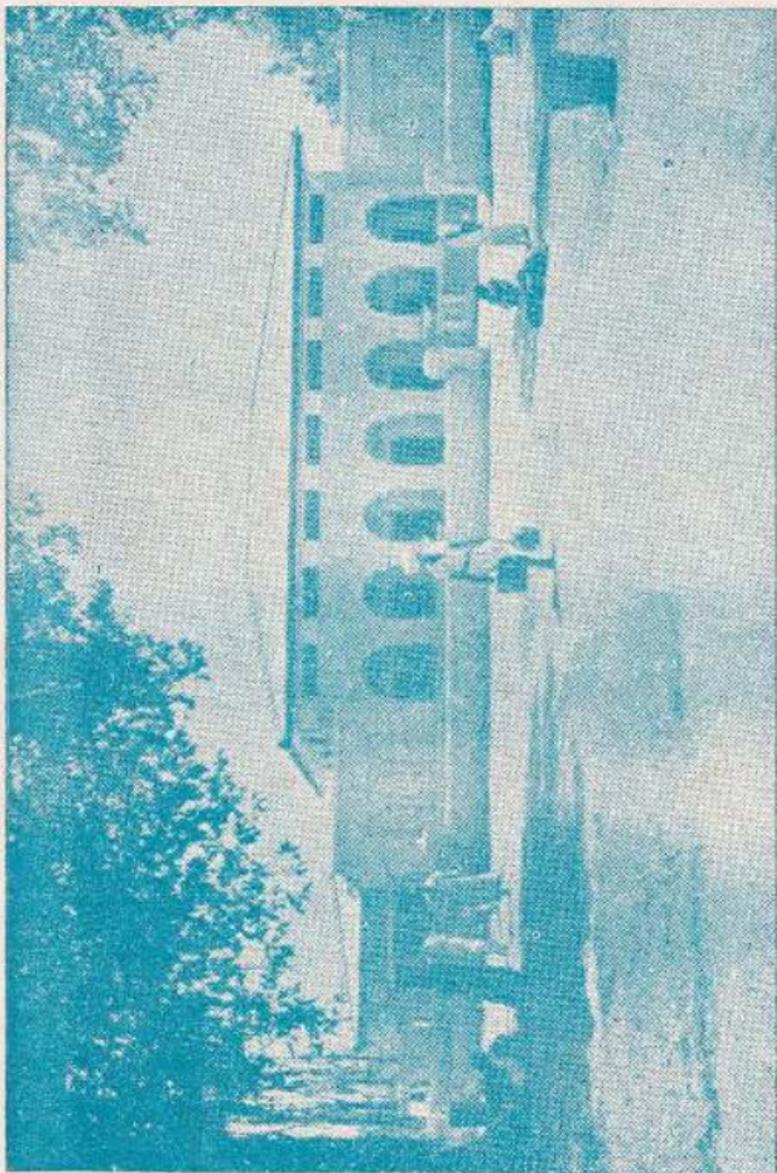
முடிந்தது. பக்தர்களுடன் அரசாங்க அதிகாரி ஆலய வளவுக்குள் அளவளாவிக்கொண்டிருந்தார். அத்தருணம், ஒரு பைத்தியக்காரன் ஓடோடியும் வந்து ‘‘வடக்கே போ! வடக்கே போ! நீ சுகமடைவாய்’’ என்று கூறிவிட்டு மாயமாய் மறைந்தான். அவ்வுபதேசத்தின் விளக்கம் பெறுவதற்கு அம்மனிதனை தேடியலைந்தார். எங்கு தேடியும் காணமுடியவில்லை. அதிகாரிக்குத் துக்கம் மேலிட்டது. பைத்தியக்காரன் உருவில் தோன்றிய சுப்ரமணியக்கடவுளைத் தான் துதிக்கும் பாக்கியம் தனக்குக் கிடைக்கவில்லையே என்று மனம் வருந்தினார். உற்சவம் முடிந்ததும் பதுளைக்குத்திரும்பினார். ஆங்கு வட மாகாணத்துக்குத் தம்மைத் தலைமை அதிகாரியாக மாற்றம் செய்திருக்கும் அரசாங்கக் கடிதம் காத்திருந்தது! அதைப் பிரித்துப் பார்த்ததும் அவருடைய ஆனந்தத்திற்கோர் அளவில்லை. மனவருத்தம் நீங்கப் பெற்றார். ஆனால் உடல் நோய் நீங்க

வில்லை. யாழ்ப்பாணத்தில் பெயர் பெற்ற ஆயர்வேத வைத்தியரிடம் மருந்து செய் வித்தார். ஒரு சில வாரங்களில் தீராத நோயும் தீர்ந்துவிட்டது! இந்தச் சம்ப வத்தை எனக்குக் கூறும்பொழுது அந்த அன்பர் ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிந்தார். இது வெறுங் கட்டுக்கதையல்ல; உண்மை யாக நடந்த விஷயம். இந்நிகழ்ச்சி ஒரு மூளைக் கோளாறின் கற்பனை என்று தள்ளிவிடக்கூடியதன்று.

கதிர்காமத் தேவாலயம், யானை, புலி, பாம்பு முதலிய கொடிய விலங்குகள் நிறைந்த அடர்ந்த காட்டிலே அமையப் பெற்றுள்ளது. ஆங்கு வருடத்தில் சித் திரை, ஆடி, கார்த்திகை மாதங்களில் மூன்று உற்சவங்கள் நடைபெறுகின்றன. அவற்றுள் ஆடிமாத விழா பதினான்கு நாட் களும், மற்றைய இரண்டும் ஒவ்வொரு நாள் மட்டும் நிகழும். ஆடிமாத விழாக் காலத்தில் கதிர்காம வனம் பல செளகரி

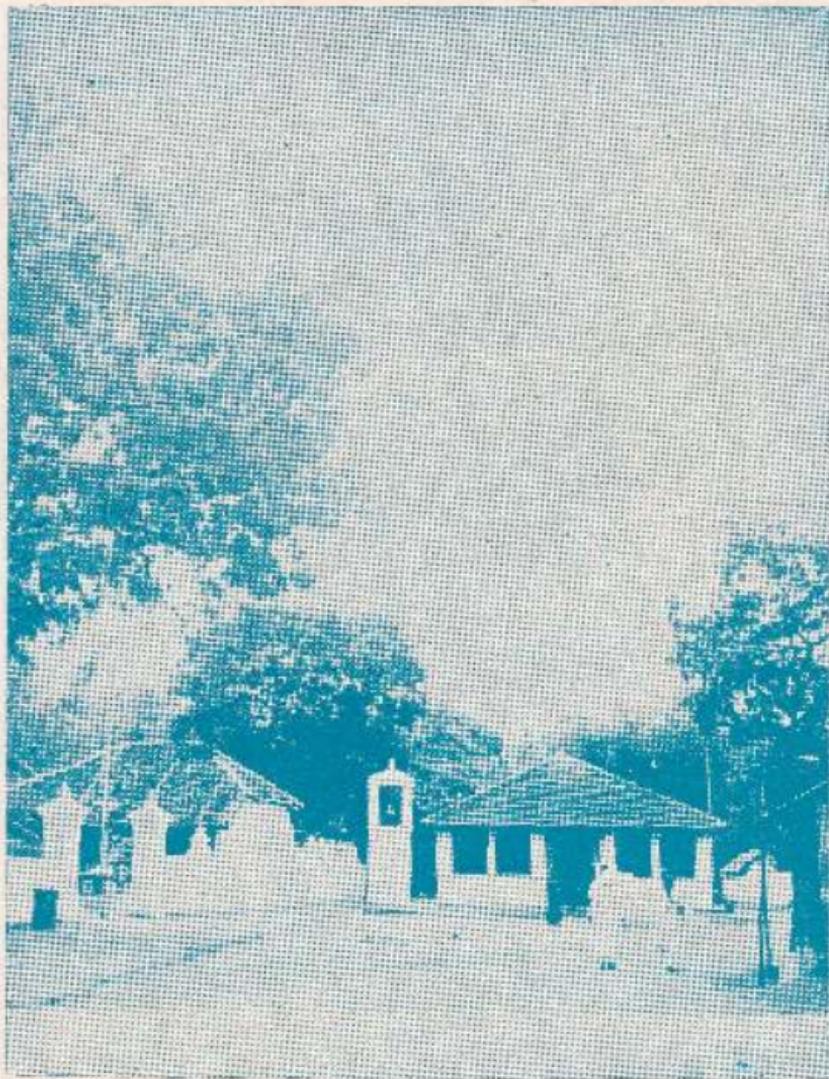
யங்களும் அமையப்பெற்ற நவீன நகரம் போல் காட்சியளிக்கும். இரவும் பகலும் பல்லாயிரக்கணக்கான யாத்திரீகர்கள் " அரோஹரா " சப்தம் வாணைப் பிளக்க ஒலித்து காட்டு வழியில் சென்றுகொண்டிருப்பர். ஒவ்வொரு திருவிழா இரவிலும், யந்திரம் அடைக்கப்பட்ட பேழையை யானைமீதேற்றிக் கோயில் வீதிகளைச் சுற்றி வலமாகக் கொண்டுவரப்படும். அப்பொழுது பக்தகோடிகள் சிரசின்மேற் கற்பூர ஆராத்திகள் தாங்கி, அரோஹரா கோஷமிட்ட வண்ணம் பின்தொடர்ந்து செல்வார்கள்.

விழா பூர்த்தியாவதற்கு முதல்நாள் விடியற்காலத்தில், சுமார் நாற்பது அடி நீளமுள்ள நெருப்புத் தண்டல் நிறைந்த குழியில் பக்தர்கள் ஆவேசத்துடன் மெல்ல மெல்ல நடந்து செல்லும் தீக்குளிப்பு நடக்கும். எவ்வளவு மெல்ல நடந்தபோதிலும் அவர்களுடைய கால்களில் ஒருவிதமான குடுபட்ட அறிகுறியையும் காண

ஆசிரியர்கள் தங்கும் இராமகிருஷ்ண மடம்

வள்ளியம்மன் கோயில்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

முடியாது. கதிர்காமத் திருவிழாவின் இறுதி நாளில் முருகபிரான் தீர்த்தமாடுவதற்குக் கங்கைக் கரைக்குக் கொண்டுசெல்லப் படுவார். அங்கு ஒரு கூடாரத்தில் பூசை நடைபெறும். பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் நீராடச் சூழ்ந்திருப்பர், பூசை முடிந்தபின் பக்தர்கள் ஆற்றில் மூழ்கி நீராடுவர். பக்தர்கள் சம்சார சாகரத்தைக் கடப்பதற்குக் கார்த்திகேயர் அருள் புரிகின்றார் என்பதுதான் அதன் அர்த்தம். தீர்த்தத்தின் பின், முருகவேள், வள்ளியம்மன் தேவாலயஞ் சென்று அங்கு சிறிது நேரம் தங்கியபின் தமது திருக்கோவிலுக்கு வந்தருளுவர். அத்துடன் மகிமை நிறைந்த இப்பெரிய விழா முடிவடைகின்றது.

கதிர்காம தேவாலயத்தை விட, சுப்ரமணியக் கடவுளோடு சம்பந்தப்பட்டுள்ள செல்லக் கதிர்காமம், கதிரைமலை என்னும் இரண்டு திவ்விய ஸ்தலங்கள், அக்கோயி

லில் இருந்து முறையே வடக்கிலும், தெற்கிலும் நான்கு மைல் தூரத்துக்குள்ளிருக்கின்றன. செல்லக் கதிர்காமத்தைச் சின்னக் கதிர்காமம் என்றுங் கூறுவதுண்டு. கதிரைமலையில் முருகப் பெருமானுடைய வெற்றிவேல் வழிபாடு உண்டு. அசுரர்களைப் போரில் வென்று தேவர்களைச் சிறைமீட்டு, வெற்றிவாகை சூடிய பின்னர், அவ்வெற்றியின் ஞாபகச் சின்னமாக சுப்ரமணியர் அந்த மலைமீதேறித்தமது வேல் ஆயுதத்தை அதன் உச்சியில் நாட்டினார் என்று கூறப்படுகின்றது. இவ்விடங்களோடு சம்பந்தப்பட்ட வேறுகதைகளுமுண்டு. இங்கு இஸ்லாம், பௌத்தம் ஆகிய இரண்டு பிறமதத்தினர்க்கும் ஆலயங்களிருப்பது இன்னுமொரு விசேஷம் ஆகும். இஸ்லாமியர் பள்ளிவாசல், வள்ளியம்மன் கோவிலுக்கு அருகாமையிலிருக்கின்றது. புத்த பெருமானின் ஸ்தூபி ஒன்று கதிர்காம தேவாலயத்திலிருந்து வடக்கே அரை மைல் தூரத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இஸ்லாமிய பௌத்த சமயத்தவர்களுக்

கான விழாக்களும், இந்துக்களின் விழாக் காலங்களிலேயே நடைபெருகின்றபடியால் இலங்கையிலுள்ள மூன்று பிரதான மதத் தவர்களும் பரஸ்பரம், எல்லாருடைய ஆலய வழிபாடுகளிலும் கலந்து கொள்ளுகின்றனர். இங்கு கிறிஸ்துநாதருக்குச் கோயில் அமைக்கப்படாவிடினும் பெருந்தொகையான கிறிஸ்தவ பக்தர்களும் ஆண்டுதோறும் இந்தக் கேஷத்திரத்துக்கு யாத்திரை செய்கின்றனர்.

காலமாகிய அருவி நாம் அறியாவண்ணம் பல நூற்றாண்டுகளாக ஓடிக்கொண்டிருந்த போதிலும், கதிர்காமத்தின் பரிசுத்த தீர்த்தம் எஞ்ஞான்றும் புதுமையாகவே மிளிருகின்றது. திவ்விய ஞானத்திற்கும், அன்புக்கும், சாந்திக்கும், இன்பத்திற்கும் உண்மையான உறைவிடமாயிருக்கின்றது.

ஒரு சாதாரண மனிதனே அல்லது சமய விரோதியோ, கதிர்காம ஆலயத்தை ஒரு சில நிமிஷநேரமட்டுந் தரிசித்தாலும், அங்கு

மனிதனின் அறிவு ஆற்றல்களுக்கு அப்பாற்
பட்ட கவர்ச்சிகரமான ஒரு சக்தி இயங்கு
வதை உணர்வான். சிவபெருமான் கயிலா
யத்தையே சுதிர்காம வனத்துள் கொண்டு
வந்து சேர்த்துவிட்டாரோ என்ற உணர்ச்சி
அவனுக்கு உண்டாகும். அந்த உணர்ச்சி
வேகத்தினால் உந்தப்பட்டு, மெய்மறந்து,
பந்த பாசங்களினின்றும் நீங்கப்பெற்றுத்
தெய்வமயமாகின்றான்; தேவனாகின்றான்.
அமைதி, நற்சிந்தனை, உயர்ந்த எண்ணங்
கள் தன்னைச் சூழ்ந்திருப்பதை உணர்கின்
றான். ஆண்டவனே! சுயநலம், தற்
பெருமை, கோபம், லோபம், மதம்,
போட்டி, கயமை நிறைந்த இந்த உலகம்
அன்பு, பக்தி, தூய்மை, சுற்பு, ஐக்கியம்,
சமரசம், தியாகம், சேவை என்னும் அருங்
குணங்கள் அமையப்பெற்ற பெரிய சுதிர்
காமகேசுத்திரமாக மாறுநாள், எந்நாளோ
என்று இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றான்.

வாழ்க முகுகன் திருநாமம்.

ஓம்

மாதர்வச மாயுற் றுழல்வாரும்

மாதவமெ னாமற்

தீதகல வோதிப் பணியாரும்

தீநரக மீதிற்

நாதவொளி யேநற் குணசீலா

நாரியிரு வோரைப்

சோதீசிவ ஞானக் குமரேசா

தோமில்லகதீர் காமப்

றிரிவாம்

றிகழ்வாரே

புணர்வேலா

பெருமாளே.

—அருணகிரிநாதர் :

உன்பாத மலர் அன்றி உபசாந்த நினைதருதற்கு
உற்றதுணை பிற்தொன்றினை
உன்நாம ஜெபம்அன்றி உழல்மனம் அடங்கிட
உபாயமது வேறென்றினை
உன்அன்பர் உறவன்றி உள்ளங் குளிந்திட
உயர்ந்த சாதனையும்இல்லை
உன்கருணை இல்லையேல் என்கவலை தீராதது
உன்மைஇதில் ஐயம்இல்லை
பன்னிருகண் பார்வையே பழவினை களைந்திடும்
பரமஒள டதமுமாகும்
பராழகஞ் செய்திடில் பக்தரும் ஏகவார்
பண்டிதரும் பழிகூறுவார்
கன்னியர்கள் இருவருடன் காட்சிதந்து எனையாளக்
கடாட்சம்வைத்து அருளல்வேண்டும்
கதீர்காம ஷேத்திரந் தனில்அமர்ந்து அன்பர்க்குக்
கருணைமறை பொழிதெய்வமே!

— க. இராமச்சந்திரன்.

பொருள் அற்ற வர்க்கும் புகல் அற்ற
வர்க்கும் பொருந்து மிடித்
தெருள் அற்ற வர்க்கும் சிதைக்கும்
பீணியில் திரிந்து உழன்று
மருள் அற்ற வர்க்கும் வழித்துணை
வாழ்வு மனையுள் தீரு
அருள் அற்ற வர்க்குங் கதீர்காம
சந்நிதி ஆதாவே.

—வண்ணை நெ. வை. செல்லையா.

பகலெல்லாம் நின்நனைவே இரவெல்லாம்
நின்கனவே பாவி யேற்குச்
செகமெல்லாம் நினைக்காணச் சிவகுருவே
யெழுந்தருளச் சிந்தை கொள்க
குகவென்றூற் பிடியுடனே கொள்யானை
ஓதுங்கிநிற்குங் குணமே மல்கக்
ககனவழி சித்தர்தொழுங் கதிரைவேற்
பெருமானே! கருணைத் தேவே.

—திரு. வி. க.

கிள்ளி உரைசெய்த கிளிமொழியாள் வள்விபங்கள்
தெள்ளு தமிழ்முருகன் தேனார் கடம்பணியும்
பிள்ளை கதிரைநகர் பேசும் அடியவர்க்கு
உள்ளும் பகையுளதோ உறுதுயரம் உண்டாமோ?

முருகன் அருட்தெய்வம் மூவே முலகுக்கும்
ஒருவன் அவன்தீமை ஒன்றும் அணுகவிடான்
தருவன் கதீர்வடிவேல் தம்முட் துணைகொண்டு
வருவீர் கதீர்காமம் மனச்சோர்வு வேண்டாமே.

—வி. சி. கந்தையா.

PRICE CENTS 75

Printed in Ceylon at
AVRA PRINTING WORKS
COLOMBO